

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság
v é g z é s e

Az ügy száma:	Kfv.V.37.605/2025/2.
A tanács tagjai:	Dr. Márton Gizella a tanács elnöke Ságiné dr. Márkus Anett előadó bíró Dr. Darák Péter bíró Dr. Demjén Péter bíró Dr. Stefancsik Márta bíró
A felperes:	kk. felperes1 (cím1)
A felperes képviselője:	Dr. Pál-Szántó Ágnes ügyvéd (cím2)
Az alperes: Járási Hivatala (cím3)	Vas Vármegyei Kormányhivatal Szombathelyi
Az alperes képviselője: kamarai jogtanácsos	egyéb1 jogi referens és Dr. Lampért Bernadett
A per tárgya: jogvita	oltási kötelezettséggel kapcsolatos közigazgatási
A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:	a felperes
A felülvizsgálni kért határozat:	Győri Törvényszék 2025. június 12-én kelt 1.K.700.336/2025/12. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadja.

A végzés ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A oktatási intézmény nevelő védőnője jelzésekkel élt az alperes felé, hogy a 2011. április 6-án született kiskorú felperes a jogszabályban előírt életkorhoz kötött dTap, MMR és Hepatitis B elleni kötelező védőoltásokat nem kapta meg, az értesítőkben megadott időpontokban oltásra nem jelent meg. A felperes törvényes képviselői nem tettek eleget az alperes oltási kötelezettségre felhívó végzéseinek, amelyre tekintettel az alperes hivatalból hatósági eljárást indított 2024. március 1-jén az MMR védőoltás, 2024. március 20-án pedig a d-Tap védőoltás, 2025. január 31-én a Hepatitis B védőoltás beadásának elmaradása miatt.

[2] 2024. április 9-én a felperes törvényes képviselői a felperes MMR és d-Tap védőoltás alóli mentesítését kérték az alpereshez benyújtott kérelmükben, amelyre figyelemmel az alperes végzéseivel felfüggesztette az oltásra kötelezés iránti eljárást a mentesítési eljárás befejezéséig, az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény (a továbbiakban: Eütv.) 58. § (4) bekezdése alapján. A mentesítési eljárást lezáró, a kérelemnek helyt nem adó döntés ellen benyújtott, keresetet elutasító ítélet (1.K.701.047/2024/17.) hozatalát követően az alperes az eljárások felfüggesztését megszüntette és az eljárások folytatását rendelte el 2025. január 30-án meghozott VA-06/NEO/00284-1/2025. és a VA-06/NEO/00282-1/2025. számú végzésével. A végzések ellen per indult a Győri Törvényszék előtt.

[3] Az alperes a hivatalból eljárás során hozott határozataival az elmaradt kötelező védőoltások beadatására kötelezte a felperes törvényes képviselőit: a 2025. február 11-én kelt VA-06/NEO/00282-2/2025. és VA-06/NEO/00284-2/2025. számú határozatok az MMR és a d-Tap, a 2025. február 12-én kelt VA-06/NEO/00097-6/2025. számú határozat a Hepatitis B védőoltás esetében került kiadásra (a továbbiakban együtt: alperesi határozatok). A döntéseinek jogszabályi alapjaként többek között a fertőző betegségek és a járványok megelőzése érdekében szükséges járványügyi intézkedésekről szóló 18/1998. (VI. 3.) NM rendelet (a továbbiakban: NM rendelet) 5. § (1) bekezdésére, 14. § (1)-(2) bekezdésére, valamint az Eütv. 58. § (7) bekezdésére utalt.

A felperes keresetlevele

[4] A felperes – a törvényes képviselői által meghatalmazott jogi képviselő útján – keresetlevelet terjesztett elő, amelyben kérte mindhárom alperesi határozat hatályon kívül helyezését vagy megsemmisítését és a hatósági eljárás felfüggesztését, illetve a határozatok megváltoztatását, valamint a kötelező védőoltások alóli mentesítését. A keresetlevél alapján három per indult. A felperes a keresetlevelében előadta többek között, hogy 2025. február 2-án mindhárom oltást érintően mentesítési eljárás iránti kérelemmel élt (keresetlevél F0 melléklete – a mentesítési kérelem kelte helyesen február 12. –, az ítéleti megállapítás szerint a kérelem az alpereshez február 13-án érkezett), ezért az oltásra kötelező határozatok az Eütv. 58. § (4) bekezdésébe ütköznek. Sérelmezte, hogy az alperes nem vette figyelembe a mentesítési eljárásban azt, hogy a kezelőorvos ellen az Eütv. 58. § (3a) bekezdése szerinti nyilatkozat (szakvélemény) beszerzése iránti polgári peres eljárás van folyamatban. Mindezzel összefüggésben arra hivatkozott, hogy az alperesi határozatok sértik az Alaptörvény II. cikkének, XXIV. cikkének, valamint az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 2. §-ának, 5. § (2) bekezdés b) pontjának, 6. § (1) bekezdésének, 15. cikkének, 48. § (1) bekezdés a) pontjának rendelkezéseit, valamint

az Eütv. általa felhívott előírásait. Indítványokat is előterjesztett: kérte egyrészt orvosszakértő kirendelését annak igazolására, hogy a tárgyi védőoltások bármelyikében meg lehet halni, másrészt az Alkotmánybíróság eljárásának kezdeményezését az Eütv. 57-58. §-ában és az NM rendeletben szabályozott kötelező védőoltási rendszer alaptörvény-ellenességének megállapítása érdekében.

A jogerős ítélet

[5] Az elsőfokú bíróság – egyesített perben hozott – jogerős ítéletével a felperes keresetét elutasította. Indokolásában elsősorban leszögezte, hogy a tárgyi eljárások az oltásra kötelezés iránti hivatalbóli eljárások voltak, amelyekről elkülönül az Eütv. 58. § (3) bekezdésén alapuló kérelemre indítható mentesítési eljárás (Kfv.VII.37.726/2023/5. számú kúriai döntés). Az utóbbihoz kapcsolódik a kezelőorvos mentesítés indokoltságát alátámasztó szakvéleményének a benyújtása. A felperes által előterjesztett, a mentesítési eljárás felfüggesztése iránti kérelem tárgyában jogerős ítélet is született, mely e kérdésben ítélt dolgot eredményezett. Ennek okán a felfüggesztés hiányát a felperes az oltásra kötelezés iránti eljárásokban alappal nem kifogásolhatta.

[6] A jogerős ítélet kiemelte, hogy az újabb mentesítési kérelem alapján sem állapítható meg az Eütv. 58. § (4) bekezdésének a megsértése, mert a felperes nem igazolta a perben e kérelem 2025. február 2-i benyújtását, az állításának ellentmond a beadvány 2025. február 12-i keltezése. A 2025. február 11-én és 12-én hozott oltásra kötelező határozatok jogszerűségét pedig nyilvánvalóan nem érinti az a tény, hogy a felperes a mentesítés iránti újabb kérelmet hamarabb benyújtotta, mint ahogy az alperesi határozatok kézbesítésre kerültek a törvényes képviselők részére. Mivel az előzőek szerint a kézbesítés esetleges szabálytalansága sem eredményezett az ügy érdemére kiható jogsértést, nem vizsgálta azt a kérdést, hogy a jogi képviselő meghatalmazása kiterjedt-e az oltásra kötelező eljárásra vagy sem. Megjegyezte: kívül esik a jelen per tárgyán és a határozatok végrehajtására tartozó kérdés, hogy lehet-e intézkedni a beadatás iránt (újabb) mentesítési eljárás folyamatban léte alatt, de az alperesi tájékoztatás egyébként megtörtént arról, hogy az oltások végrehajtásának egyelőre nincs helye.

[7] A felperes orvosszakértő kirendelésére vonatkozó indítványát mellőzte és nem tartotta szükségesnek az Alkotmánybíróság megkeresését sem. Utalt az Alkotmánybíróság 39/2007. (VI. 20.) számú és 3080/2019. (IV. 17.) számú AB határozataiban foglaltakra, kiemelve, hogy az Alkotmánybíróság az előbbi döntésében mélyrehatóan vizsgálta a kötelező védőoltások szükségességét és arányosságát, kifejtve, hogy az életkorhoz kötött védőoltások alkalmas és szükséges eszköznek minősülnek a gyermekek megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődésének biztosításához, valamint az egész társadalom fertőző betegségekkel, járványokkal szembeni védelméhez, mely alkotmánybírósági érvelés változatlanul alkalmazható.

A felülvizsgálati kérelem

[8] A felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet a jogerős ítélet ellen, amelyben elsődlegesen annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását, másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését kérte (lényegében a közigazgatási cselekményre kiterjedő hatállyal) az alperes új eljárás lefolytatására kötelezésével.

[9] A felülvizsgálati kérelem befogadhatósága körében a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 118. § (1) bekezdés a) pontjának aa), ab) és ad) alpontjaira hivatkozott.

[10] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja körében előadta: azzal, hogy az elsőfokú bíróság nem bírálta el érdemben bizonyos kereseti kérelmeit és a keresetlevélben hivatkozott releváns alapjogi sérelmeit, illetve mellőzve a normakontroll eljárás kezdeményezését csak a korábbi AB határozatokra utalt, a Fővárosi Ítéltábla hasonló ügyben hozott 4.Kpkf.751.554/2024/2. számú végzésével (a továbbiakban: ítéltáblai végzés) ellentétesen járt el. Az ítéltáblai végzés az abban az ügyben támadott határozathoz kapcsolódóan megfogalmazott alapjogi jogsérelmek kapcsán megállapította, hogy azok megítélése az ügy érdemére tartozik.

[11] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontja tekintetében kiemelte, hogy a mentesítési eljárás, a kötelező oltások elrendelése jelentős társadalmi kérdéseket vet fel különösen az élethez és testi épséghez való jog védelme szempontjából és abban a vonatkozásban is, hogy a részletszabályokat esetenként még a jogszabályi szint alatti szabályozás írja elő (pl. oltások ellenjavallatait illetően módszertani levél áll rendelkezésre).

[12] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja körében pedig arra utalt, hogy a befogadás indokolt, tekintve, hogy az elsőfokú bíróság a keresetlevélben kifejtett alapjogi sérelmeit nem bírálta el érdemben. Megjegyezte, hogy álláspontja szerint az eljáró bíró a tárgyalásvezetés során a tisztességes eljárás követelményeit, a hatékony jogvédelem, a pártatlanság elvét megsérthette, ami miatt elnöki panaszt is benyújtott és a tárgyalási jegyzőkönyv kiegészítését kérte.

[13] Az ügy érdemében előadta, hogy a törvényszék annak ellenére jogszerűnek találta az alperesi határozatokat, hogy az alperes az Eütv. 58. § (4) bekezdése szerinti tilalmat megsértve nem intézkedett a határozatok visszavonása iránt, amikor tudomást szerzett a felperes februári mentesítési kérelméről. Maga az Eütv. 58. § (10) bekezdése is elismeri, hogy az oltások halált, súlyos egészségkárosodást és megrokkantást is okozhatnak. A törvényszék mégis érdemi indokolás nélkül mellőzte a normakontroll eljárást, figyelmen kívül hagyta a semmisségi okot és a felperesi előadást az alapjogsérelem tekintetében, illetve a határozatok kézbesítési módja, körülményei és véglegessé válása kérdésében, így egyes kereseti kérelmeit nem bírálta el. Ezzel az eljárással megsértette a Kp. 2. § (1) bekezdését, 85. § (1), (2), (3) bekezdéseit, a tisztességes eljárás követelményét és a felperes hatékony jogorvoslathoz való jogát [Alaptörvény XXIV. cikkének és XXVIII. cikk (7) bekezdésének sérelme].

[14] Megjegyezte, hogy az Alaptörvény XVI. cikk (1) bekezdésének 2025. április 15-én hatályba lépett módosítása új alkotmányos hierarchiát teremt, mert a gyermekek testi fejlődéséhez való jogát minden más alapjog – így a közösségi érdek (pl. nyájimmunitás) – elé helyezi, és ezzel álláspontja szerint megszünteti az arányossági tesztet, amelyet az Alkotmánybíróság 39/2007. (VI. 20.) AB határozata alkalmazott.

A Kúria döntése és jogi indokai

[15] A felülvizsgálati kérelem befogadása nem indokolt.

[16] A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

- a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata
 - aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,
 - ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,
 - ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,
 - ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve
- b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[17] A Kp. 2025. augusztus 19-től hatályos 117. § (4) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt – a 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével – részletesen indokolni nem kell.

[18] A Kúria megvizsgálta a felülvizsgálati kérelem befogadhatósága körében megjelölt okokat, a felperes előadását, de a rendkívüli perorvoslati eljárás lefolytatását egyik ok alapján sem látta indokoltnak a következőkre figyelemmel.

[19] Elsősorban hangsúlyozza, hogy a befogadásról szóló döntés azt célozza, hogy a Kúria az egyedi ügyek elbírálásában is elláthasson jogegységi funkciót. Erre is tekintettel kiemelendő, hogy a befogadásról szóló döntés során a Kúriának nem az egyedi ügyben hozott bírósági határozat jogszerűségét, hanem az egyedi ügy és a jogegység kapcsolatát kell vizsgálnia. Önmagában a támadott bírói határozat jogsértő jellegére való hivatkozás nem alapozza meg a felülvizsgálati kérelem befogadását.

[20] A Kúria a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében, vagyis a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha a jogerős határozat olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, mellyel kapcsolatban a Kúria még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdés vonatkozásában a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlathoz eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn (7/2023. jogegységi határozat 1. pont). Alapot adhat a felülvizsgálatra az is, ha a jogerős határozat által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat ugyan kialakult és egységes, annak követése azonban a körülmények változására tekintettel már nem támogatható.

[21] A Kúria a fenti befogadási okot is értelmezve a 2/2024. (XII. 3.) számú KK véleményében kifejtette a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja első fordulata körében, hogy a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében a Kúria akkor fogadja be a felülvizsgálati kérelmet, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria jogegységi hatályú határozatában vagy a Bírósági Határozatok Gyűjteményében (a továbbiakban: BHGY) közzétett eseti határozatában még nem foglalt

állást. A 7/2023. jogegységi határozat szerint a joggyakorlat egysége biztosításán alapuló befogadásnak továbbá konjunktív feltétele, hogy a felvetett jogkérdésben vannak-e olyan eltérő bírói döntések, amelyek azt mutatják, hogy a bírói gyakorlat széttartó, illetve a joggyakorlat egysége a támadott jogerős ítélet folytán sérült vagy ennek veszélye áll fenn.

[22] A Kúria kiemeli, hogy a kötelező védőoltások vonatkozásában az elvi jelentőségű jogkérdések tekintetében már állást foglalt, mint felülvizsgálati bíróság és a bírói joggyakorlat egységes. A Kúria töretlen gyakorlata szerint a védőoltások alkalmas és szükséges eszköznek minősülnek egyfelől a gyermekek megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődésének biztosításához, másfelől az egész társadalom fertőző betegségekkel, járványokkal szembeni védelméhez. A védőoltásokkal kapcsolatos jogi szabályozás betartása kötelező. A védőoltás elrendelése nem jár alapjogi sérelemmel, mentesülni alóla kizárólag az Eütv. 58. § (3) bekezdésében foglaltak esetén lehet [Kfv.VI.37.199/2016/13., Kfv.VI.37.049/2022/6.]. A Kúria továbbá értelmezte az Alkotmánybíróság e körben meghozott határozatát is, és annak indokolását figyelembe vette a döntésében foglalt érvelés kifejtésekor [Kfv.IV.37.409/2021/6., Kfv.I.37.241/2024/7.].

[23] Megállapítható, hogy a Kúria által kialakított bírósági joggyakorlat tehát hosszabb idő óta következetes és egységes, annak továbbfejlesztése nem indokolt. A felperes felülvizsgálati kérelme ebben a körben ugyanakkor nem is tartalmaz elvi jelentőségű jogkérdést. Az a körülmény, hogy a felperes álláspontja szerint az elsőfokú bíróság egyes kereseti kérelmeit, így az alapjogi sérelemre vonatkozó hivatkozását nem bírálta el, az egyedi ügyre tartozó, az adott tényállás alapján vizsgálható kérdés, de nem tekinthető elvi jelentőségűnek. A felperes továbbá nem támasztotta alá az ellentétes bírói döntések tényét sem, mert a csatolt ítéletábrái végzés egy keresetlevelet visszautasító végzés kapcsán állapított meg jogsértést, többek között kifejtve azt, hogy az alapjogi sérelemre való hivatkozás is megfelel a jogsérelem megjelölésnek, így az adott ügyben nem volt helye a formai okból meghozható visszautasításnak. A perbeli esetben ugyanakkor egyrészt visszautasításra nem került sor, másrészt az a körülmény, hogy a felperes nem ért egyet az alapjogi sérelme vizsgálatának módjával, eredményével, és ezt úgy azonosítja, mintha az elsőfokú bíróság érdemi elbírálást nem végzett volna, nem a joggyakorlat egységessége körébe tartozik. Ennek kapcsán rögzíthető, hogy a jogerős ítélet indokolása úgy is megfelelhet a perrendtartás előírásainak, ha az eljáró bíró a felperesétől eltérő jogi álláspontját, az alapjogi sérelem fennállásának hiányára vonatkozó meggyőződését, és emiatt a normakontroll kezdeményezés elvetését az irányadónak tekintett alkotmánybírósági gyakorlatra történő hivatkozással támasztja alá. Mindezek alapján a Kúria megállapította, hogy a perbeli esetben a felülvizsgálati kérelem és a jogerős ítélet sem vetett fel olyan elvi jelentőségű jogkérdést, amivel kapcsolatban nem áll rendelkezésre felsőbb bírósági joggyakorlat, és amely a jelen ügyben a joggyakorlat továbbfejlesztését indokoltá tenné, illetve amelynek kapcsán felsőbb bírósági iránymutatásra lenne szükség, vagy amellyel összefüggésben a bírói joggyakorlat nem egységes. Továbbá nem valószínűsíthető az sem, hogy a tárgyi ügy kapcsán a jogegység megbomlásának a veszélye állna fenn.

[24] Áttérve a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontja szerinti társadalmi jelentőségre alapozott ok vizsgálatára, a Kúria hangsúlyozza, hogy ezen ok alapján a felülvizsgálati kérelem befogadásának akkor van helye, ha az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége miatt indokolt. Ez a befogadási ok tehát feltételezi, hogy a döntés a társadalom szélesebb körére jogi hatást gyakoroljon, akár áttételesen is. A perbeli ügy tárgya ugyan a jogalanyok széles körét érinti, kétséget kizáró módon társadalmi jelentőséggel bír, ugyanakkor az előzőekben bemutatottak

szerint ebben a körben, az oltási rendszer kötelező volta tekintetében, az ügy érdemi részét jelentő elvi jelentőségű jogkérdésekben kialakult és egységes joggyakorlat áll rendelkezésre. A bírói gyakorlat a hosszú idő óta létező törvényi és miniszteri rendeleti szinten megjelenő jogi szabályozás talaján fejlődött, és megállapítható, hogy a felperes által kiemelt rendeleti szint alatti előírások nem a kötelező jelleggel állnak összefüggésben – pl. oltások ellenjavallatait illetően rendelkezésre álló módszertani levél – inkább olyan szakkérdéseket érintenek, amelyek az egyedi ügyekben, az adott személy érintő kontraindikáció felmerülése esetén orvosszakértő által vizsgálhatók. Nem indokolt ezért a felperesi felülvizsgálati kérelem befogadása ezen befogadási ok alapján sem.

[25] A felperes által hivatkozott következő befogadási ok, a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelmére, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegésre alapozott felülvizsgálat a bíróság tisztességes eljárásának és a közigazgatás tisztességes ügyintézésének a kontrollját jelenti. Ebben az esetben a befogadást kérőt indokolási kötelezettség terheli a Kp. 117. § (4) bekezdése alapján, magát a befogadhatóságot is indokolnia kell. Ennek körében azt kell láttatnia, hogy alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy egyéb eljárási szabályszegés kihatással volt az ügy érdemére. Indokainak az előadásával olyan módon kell kétséget ébresztenie a jogerős ítélet jogszerűségével szemben, hogy ez alapján lényegében valószínűsíthető kell legyen a bírósági döntés jogsértő volta, minden további vizsgálat nélkül is.

[26] A felperes befogadás iránti kérelméből ebben a körben értékelhető előadás az volt, amelyben azt mutatta be, hogy az elsőfokú bíróság úgy utasította el a keresetet, hogy álláspontja szerint érdemben nem vizsgálta meg az alapjogi sérelmeit. Ehhez az alponthoz sorolható az az ügy érdemében kifejtett felperesi érvelés is, mely szerint a törvényszék nem volt figyelemmel a határozatok szabálytalan kézbesítésére, és emiatt arra sem, hogy mentesítési eljárás folyamatban léte alatt kerültek elrendelésre az oltások.

[27] A Kúria erre tekintettel hangsúlyozza, hogy a felülvizsgálati kérelem befogadásakor a felülvizsgálati bíróság nem végezheti el a támadott döntés érdemi felülvizsgálatát, ugyanakkor a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott jogsértések állítása miatt a következők kiemelését szükségesnek tartja. Az elsőfokú bíróság a támadott határozatokat jogszerűnek találta, az eljárása során értékelésébe vonta egyrészt azt a körülményt, hogy a kézbesítés esetleges szabálytalansága esetén sem állapítható meg az Eütv. 58. § (4) bekezdésben foglalt moratórium megsértése, mert a bizonyítottan a határozatok meghozatala után érkezett felperesi mentesítési kérelemnek az oltások elrendelésére nincs kihatása, csak a végrehajtásra és e tekintetben az alperes élt is a tájékoztatással. Másrészt figyelemmel volt a törvényszék az Alkotmánybíróság 39/2007. (VI. 20.) számú és 3080/2019. (IV. 17.) számú AB határozataiban foglaltakra, levonva lényegében azt a következtetést, hogy az ügyben alapjogi sérelmet nem észlelt. Érdemi döntést tehát hozott ebben a körben is, az ezzel kapcsolatos álláspontját levezette.

[28] A felperes ugyan utalt az álláspontja szerinti új alkotmányos hierarchiára a gyermekek mindenek felett álló érdekével összefüggésben, de a Kúria kiemeli, hogy az Alkotmánybíróság érvelésében ez az érdek a 2025. április 15-én hatályba lépett Alaptörvény módosítást megelőzően is mérlegelésre került, amikor az AB kimondta: „az államnak akár a szülőkkel szemben is védelmeznie kell a gyermekek önálló érdekeit. Az Alkotmánybíróság [...] kifejezetten megerősíti, hogy az alkotmánybírósági eljárás során nem kérdőjelezhető

meg, hogy a védőoltások (köztük az életkorhoz kötött védőoltások) az emberi szervezet fertőző betegségekkel szembeni ellenálló képességének fokozását és a fertőző megbetegedések elterjedésének megelőzését szolgálják. Tehát egyfelől az egyént (a gyermeket) védik a fertőzéstől, másfelől a gyermeket körülvevő kisebb közösséget, valamint az egész társadalmat a járványok megjelenésétől” (3080/2019. (IV. 17. AB határozat, Indokolás [43]).

[29] A Kúria a fentiek alapján megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a döntésében megvizsgálta az ügyben előadott felperesi álláspontot, a rendelkezésre álló adatok és tények, körülmények figyelembevételével kialakított jogi álláspontja kitűnik az ítéletéből, következtetései is kiderülnek az indokolásából. Mindezek alapján a Kúria nem azonosított olyan garanciális jogsérelmet, amely az állásfoglalását tenné szükségessé. A felperes által a felülvizsgálati kérelmében előadottak nem alapozzák meg a rendkívüli perorvoslati kérelem befogadását. Az a körülmény, hogy a befogadást kérőnek az adott kérdés kapcsán a Kúria által kialakított bírósági joggyakorlattól eltérő jogi álláspontja van, nem alapozhatja meg a kialakult és egységes bírósági gyakorlat esetén a felülvizsgálati kérelem befogadását. A tárgyalási jegyzőkönyv kiegészítése iránti kérelem, az eljáró bíróval szemben előterjesztett elnöki panasz mikénti elintézése a törvényszéki szintre tartozik, ezen beadványok benyújtása önmagában még nem támasztja alá azt, hogy alapvető eljárási jogok sérültek volna.

[30] A Kúria a Kp. 117. § (4) bekezdése alapján megvizsgálta a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ac) alpontjában foglalt befogadási okot is, az ügyben azonban nem merült fel az Európai Unió jogának alkalmazása, így a befogadásra ez okból sem kerülhetett sor. A Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti befogadási okot pedig a felperes nem jelölt meg, a Kúria azt hivatalból nem vizsgálhatta a felet terhelő indokolási kötelezettség miatt.

[31] Mindezek alapján a Kúria megállapította, hogy a perbeli esetben a felülvizsgálati kérelem befogadásának nincs helye, ezért a Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján megtagadta.

A döntés elvi tartalma

[32] *A kötelező védőoltás elrendelése iránti hivatalbóli eljárás során hozott oltást elrendelő határozatok jogszerűségének vizsgálatára irányuló perben a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa), ab) és ad) alpontjaira alapított felülvizsgálati kérelem befogadásának nem volt helye, mert a felvetett kérdések - az oltási rendszer jogalanyok széles körét érintő jogi hatásának az elismerése mellett - nem indokolták felülvizsgálati eljárás lefolytatását, ennek szükségességét nem támasztotta alá a felperes befogadás iránti kérelme.*

Záró rész

[33] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságáról a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján tárgyaláson kívül határozott.

[34] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes.

[35] A Kúria végzése elleni felülvizsgálat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2025. szeptember 18.

dr. Márton Gizella s.k.
a tanács elnöke

Ságiné dr. Márkus Anett s.k.
előadó bíró

dr. Darák Péter s.k.
bíró

dr. Demjén Péter s.k.
bíró

dr. Stefancsik Márta s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő